

Sendt pr. e-mail til

Forsvarsministeriet

Holmens Kanal 9

1060 København K

Mail til fmn@fmn.dk og nbb@fmn.dk

Vojens
Rådhuscentret 21
DK 6500 Vojens

Tlf. 74542156

mail@bergadvokater.dk

www.bergadvokater.dk

Dato 6. februar 2020
Sag nr. 137-45649

**Bjarne L. Ditlevsen, jur. konsulent,
cand.jur.
bld@bergadvokater.dk**

Sekretær **Pia Wonsild/BD**
Dir. tlf. 73 52 02 46
piw@bergadvokater.dk

Høringssvar i sagsnummer 2019/002863, udkast til lov om udbygning og drift af Flyvestation Skrydstrup samt tilhørende bekendtgørelser om støj og kompensation - på vegne grundfor- eningerne for hhv. Bjergvang og Møllebakken – sagsnummer 2019/002863 – med hovedvægt det præsenterede oplæg til løsning af på støjgenerne i forhold til flyvestationens naboer.

1 En præsentation og beskrivelse

- 1.1 Dette Høringssvar afgives på vegne en større, lokal beboergruppe, der består af 54 husstande. Høringssvaret er opdelt i to afsnit, nemlig nærværende "Resume og konklusioner", side 1-8, samt et i samme dokument indsat "Detailnotat" med en række understøttende bilag, side 9-34.

2 Resumé

- 2.1 Detailnotatet er opdelt i følgende 7 afsnit:

- Afsnit 1: bilagsbeskrivelse, side 9,
- Afsnit 2: bemærkninger om Høringssvarets baggrund, side 10,
- Afsnit 3: nøgleelementer i ministeriets og ministerens forberedelsesaktiviteter, side 13,
- Afsnit 4: kort gennemgang af relevante elementer i selve lovforslaget, side 23,
- Afsnit 5: kort gennemgang af relevante elementer i støjbekendtgørelsen, side 25,
- Afsnit 6: gennemgang af relevante elementer i kompensationsbekendtgørelsen, side 27,
- Afsnit 7: redegørelse for et forslag til en løsningsmodel, side 32.

3 Konklusioner

3.1 Dette afsnit indeholder en række af hovedsynspunkterne fra de enkelte afsnit i Detailnotatet, uden dog at være udtømmende. Der skal derfor henvises til en gennemgang af dette.

3.2 Ad afsnit 1: medtagne bilag:

- 1) I perioden fra 24. september 2019 til 28. januar 2020 har advokatkontoret udarbejdet forskellige skriftlige indlæg til brug for de afholdte tre møder med Forsvarsudvalget i denne periode. Disse indlæg indeholder nogle uddybende argumentationer i dette procesforløb, hvortil henvises, bilag 1-7.
- 2) Det komplette materiale, udarbejdet af Forsvarsministeriet til de afholdte borgermøder indgår ligeledes, bilag 8. Det samme gælder de øvrige skrifter fra ministeriets hånd, bilag 9-11 og 13, samt DR-udskriften, bilag 12.

3.3 Ad afsnit 2: om Høringssvarets baggrund:

- 1) Der hviler en følelse af dyb frustration og magtesløshed over en stor gruppe af de omkringboende. I første omgang over selve processen, hvor der var stillet åbenhed og gennemsigtighed i udsigt, men hvor det modsatte – trods afholdte borgermøder – har været erfaringen, når det har angået ”kerneproblemet” – støjoplysninger og støjmålinger. Og over troværdigheden af og fuldstændigheden omkring udleverede oplysninger.
- 2) Der er en udtalt stor, lokal opbakning til både Flyvestationen generelt og F-35 projektet specielt. Der er fuld accept af F-16 støjniveauet, forstået som det lovlige støjniveau i h.t. den udstedte miljøgodkendelse, men naturligvis ikke til ”ulovlig støj”.
- 3) Der er en tilsvarende meget lav tillid til ministeriets juridiske forundersøgelsergrundlag af, hvorledes nabosituationen skal bedømmes rent juridisk. Man betragter ministeriet og ministeren som værende direkte inhabile med en væsentlig interessekonflikt over for borgerne. Der er en gennemgående opfattelse af et ministerielt mål om størst mulige besparelser på dette område for militær-irrelevante udgifter samt erhvervelse af gensalgssindtægter. Det betragtes yderligere som utilfredsstillende og uacceptabelt, at ministeriet ikke har inddraget eksterne, uafhængige, juridiske eksperter. Og den påståede retssikkerhed via en domstolsprøvelse opfattes som reelt ikke-eksisterende.
- 4) Ligeledes betragtes den præsenterede ”kompensationsmodel” som værende urimelig og uretfærdig, som uforklarlig og uforklaret, samt som åbenbart usaglig med en dramatisk forskelsbehandling mellem principielt ligestillede borgere til følge. Der er forståelse for en opkøbsmodel til ”F-16 pris” i en nærzone, hvor beboerne derved sikres en fuld værditabsdækning. Men der er absolut ingen forståelse for, at man i gul zone får tilbudt et beløb,

der svarer til 5-10 % af en sådan værdi. Det findes ikke at være udvist den "ordentlige" behandling af borgerne som lovet.

- 5) Så konklusionen på dette punkt er en udbredt utilfredshed hos en meget stor befolkningsgruppe iblandet en dyb følelse af magtesløshed. Af at være "kørt over" af minister og ministerium. Og af at have en minister, der afviser at lytte og forstå og inddrage borgerhensyn.

3.4 Ad afsnit 3: ministeriets og ministerens forberedelsesaktiviteter frem til lovforslaget:

- 1) Fra starten har beboerne af ministeriet været bibragt den opfattelse, at der ville ske ekspropriation af de hårdest ramte ejendomme og blive givet værditabserstatning til en række andre støjramte boligejere inden for en rimelig afstand. Dette er blevet udtalt og skrevet. Det har givet en ro og tillid i en lang startfase.
- 2) Først på en meget fremskredet tidspunkt – efteråret 2019 – begynder de at ane uråd. Men først ved den endelige præsentation af "kompensationsmodellen" får de klarhed over, hvordan de er tænkt behandlet fra ministerens og ministeriets side. Dette rejser nævnte, stærke følelser.
- 3) En gennemgang og analyse af den juridiske udvikling – af det tilgængelige materiale, forstås – tegner et stærkt foruroligende billede af indhold og kvalitet samt, desværre, også af troværdighed:
 - a. Undersøgelsestemaet har været begrænset til en ufuldstændig del af det regulerende retssystem for sådanne problemer: den ulovregulerede, danske naboret. Andre relevante regelsæt er helt udeladt,
 - b. Undersøgelsesintensiteten (kvaliteten) har været meget beskednen,
 - c. Den heraf udledte konklusion har været "uvidenskabelig", ikke-bæredygtig og præget af tendensiøsitet (inhabilitet og alvorlig interessekonflikt), og derfor uholdbar,
 - d. Bortset fra en hemmeligholdt redegørelse fra statens egen advokat – hvis indhold og korrekthed må betragtes som overordentligt tvivlsomt ud fra ministerens citater herfra sammenholdt med alt andet juridisk materiale samt lovforslagets bemærkninger – ses ingen anden juridisk rådgiver at være blevet inddraget, hvilket opleves som stærkt kritisabelt, ikke mindst når henses til nævnte habilitets- og interessekonfliktforhold,
 - e. Bortset fra ministerens gentagne citater fra kammeradvokatens redegørelse om "klarhed og entydighed" i retsgrundlaget, udtaler samtlige andre fundne kilder, at der netop ikke foreligger en sådan retlig "klarhed og entydighed", men at det tværtimod "ikke kan udelukkes", at domstolene vil kunne nå til et andet resultat,

- f. det for alle med blot nogen indsigt i retssagsførelse - hvorunder ministeriets jurister formodes at høre – velkendte problem med denne retssikkerhed for borgerne er tidsaspektet. Der kan næppe forventes en endelig dom i et erstatningssøgsmål som her inden om 10-15 år og med nogle betragtelige omkostninger til følge. For de fleste borgere er denne retssikkerhed følgelig ikke-eksisterende.
- 4) Ministeriets udtalelse om, at der ikke påhviler staten nogen retlig forpligtelse til at betale noget som helst til nogen af naboerne, heller ikke i rød zone, samt ministerens gentagne gange og over en periode på knapt to måneder afgivne oplysning om, at denne retsholdning var understøttet af kammeradvokaten som værende "klar og entydig" samt det under punkt 3) beskrevne, juridiske undersøgelsesgrundlag findes at have udgjort grundlaget for indgåelsen af den tværpolitiske aftale den 15. november 2019.
- 5) Det fremgår yderligere, at fravalget af en erstatningsløsning og tilvalget af "kompensationsløsningen", som den ser ud, hviler på en "politisk beslutning". Dette kan i den konkrete situation alene forstås således, at det hævdes at være forligskredsens politikere, som – efter en formodet forudgående, grundig orientering om retsgrundlaget – har givet ministeriet instruks om, på ganske frivillig basis, at uddele 250 mio. kr. af statens midler til udvalgte borgere, samt at dette skulle ske efter den aktuelle model, herunder indeholdende den dramatiske forskelsbehandling mellem rød og gul zone.

3.5 Ad afsnit 4 – lovforslaget: kort gennemgang af relevante elementer i selve lovforslaget

- 1) Lovforslaget indeholder en meget omfattende "kompetencekoncentration" hos Forsvarsministeriet i kapitel 2, §§ 3-8, hvor alle sædvanlige ressortministerier kobles af og deres kompetenceområder overføres til dette ministerium. I relation til nærværende emne, hvor der findes at være et alvorligt habilitetsproblem og tilsvarende interessekonflikt – som ikke sjældent i livet medfører en "umenneskelig fristelse" til at reducere udgifter og forøge indtægter - samt hvor der tilsyneladende ikke i forberedelsesfasen har været tilkøbet ekstern ekspertise, øges betænkeligheden.
- 2) Denne betænkelighed formindskes ikke ved at se omfang og indhold af de ministerielle bemyndigelser, der overføres til samme ministerium: den fulde kompetence til at bestemme indhold og rækkevidde af såvel kompensationsmodellen som den herfor helt grundlæggende støjmodel. Der er stort set ingen begrænsninger eller retningslinjer indlagt i loven, ud over, at der skal være tale om "*ejere af boliger og institutioner*", og at disse "*udsættes for støjgener*" hhv. "*i særlig grad udsættes for støjgener*". Samt det forhold, at der skal ske anvendelse af en ekspropriationskommission til fastsættelse af prisen for "*overtagelse af boliger med tilhørende grunde.*"

- 3) Alt andet er overladt til ministeriet. Den følgende gennemgang af temaer i de to bekendtgørelser understreger berettigelsen af sådan betænkelighed. Forsvarsministeriet lukker sig stort set helt om sig selv i denne opgavehenseende uden nogen form for ekstern involvering. Man søger at skaffe sig selv helt "frie tøjler" over for borgerne.

3.6 Ad afsnit 5 - kort gennemgang af relevante elementer i støjbekendtgørelsen:

- 1) Denne bekendtgørelse udgør det indholdsmæssige grundlag for kompensationsordningen: det tema og den problemstilling, som kompensationsmodellen skal bruges på. Der er således et totalt afhængighedsforhold fra kompensationsmodellen over til "støjmodellen". Ingen kompensation, uden at støjmodellen er opfyldt. Denne afhængighed er defineret i lovens § 11, stk. 1 og 2: "... støjgener som følge af regler udstedt i medfør af § 7, stk.5..." = støjbekendtgørelsen.
- 2) Dette stiller naturligvis skærpede krav til denne bekendtgørelse. Som den ikke findes at honorere.
- 3) Det var at forvente, at denne bekendtgørelse indeholdt en juridisk-teknisk beskrivelse af, hvorledes én ejendom ender i gul zone og en anden i rød zone – og hvorledes alle andre falder helt uden for denne zonedefinition og dermed kompensationsmuligheden. Altså en loyal gengivelse af dette helt centrale aftaleelement i 15. november-aftalen. Men en sådan beskrivelse genfinder man slet ikke.
- 4) Dette må betragtes som en alvorlig mangel, der i tilgift må betegnes som tilsigtet. En alvorlig mangel, der rammer hele lovkomplekset om nabotemaet. Det har følgende virkninger:
 - borgere og domstole har ingen mulighed for at vurdere, om en konkret zoneopdeling følger de aftalte støjgrænser her i opstartfasen,
 - ved den tilsikrede mulighed for senere genoptagelse findes intet genvurderingsgrundlag.
- 5) At opbygge en lov på ukendte og dermed ikke-efterkontrollerbare kriterier for den helt grundlæggende problemstilling, må betragtes som en stærkt kritisabel lovgivningsmetode.
- 6) Herudover indeholder bekendtgørelsen i sin § 2, stk. 2 nogle meget alvorlige og bevidst indsatte undtagelser af de mest belastende støjformer, som findes i direkte modstrid med indholdet af 15. november-aftalen om, at "*Der kompenseres for det fulde støjbillede*".
- 7) Konklusionen heraf er, at denne bekendtgørelse lider af alvorlige "fejl og mangler".

3.7 Ad afsnit 6 - gennemgang af relevante elementer i kompensationsbekendtgørelsen

Identifikationsproblemet

- 1) Denne bekendtgørelse indeholder to bilag, som har til formål positivt at definere og identificere (på en "klar og entydig" måde, må det antages), hvilke ejere af boliger (og institutioner), der falder ind under rød zone-ordningen, og hvilke der falder ind under gul zone-ordningen. Da der kan gå op til 10 år, før en ejer behøver at melde sig, er det vigtigt, at der ikke kan opstå misforståelser og skuffelser.
- 2) I bilagene har ministeriet udelukkende anvendt postadresser på disse ejendomme. Dette forekommer noget overraskende. Det må formodes, at lovens formulering i § 11, stk. 3 af "*boliger med tilhørende grunde*" skal opfattes som dækkende over en matrikulær enhed, hvilket er den naturlige og nødvendige måde i dansk ret at definere en fast ejendom på:
 - ved parcelhuse er der typisk kun et matrikelnummer, men det kan forekomme, at der er mere end et. Det samme ved institutioner,
 - men ved landbrugsejendomme er det snarere reglen end udtagelsen, at der er mere end et matrikelnummer, ofte adskillige. Der er her yderligere det problem, at flere landbrugsejendomme undertiden samdrives fra samme postadresse.
- 3) Der er derfor et behov for, at disse adresselister udbygges med præcise matrikelbetegnelser.

Støjmålingsgrundlaget contra zoneinddelingerne

- 4) Der er rejst kritik fra adskillige beboere – mange med indgående kendskab til Flyvestationens forhold via mangeårige ansættelsesforhold – over, at de udarbejdede adresselister ikke følger støjzonerne samt ligeledes over, at kortbilaget til 15. november-aftalen heller ikke gør det. Og at der er alvorlige afvigelser til skade for beboerne. Der er således langt fra overensstemmelse mellem de på den ene side aftalemæssigt set skarpe, matematisk definerede grænser på 55 dB, 80 dB og 100 dB og de på den anden side realiserede grænsesætninger i form af de to adresselister.
- 5) Det vil sige, at der er proklameret et system i aftalegrundlaget med et sæt kriterier (støjmålinger og støjgrænser) og i slutproduktet – lovkomplekset - praktiseret et herfra meget forskelligt system som grundlag for kompensationsmodellen (begrundet "det politiske ønske" – fra hvem er uoplyst). Specielt betragter beboerne det som stort set håbløst og umuligt at vurdere kortgrundlaget, som dels ofte er lavet i forskellige målestokforhold, dels direkte er fraværende.

- 6) Det er naturligvis stærkt utilfredsstillende, at ministeriet på den ene side fremhæver retssikkerheden for borgerne i form af domstolsvejen (som af andre årsager er ikke-eksisterende), og på den anden side bringer borgerne i en situation, hvor det stort set er umuligt at fremlægge eller efterkonstruere noget anvendeligt kortgrundlag.
- 7) Dette opleves af borgerne som yderligere en bevidst obstruktion. På det juridiske plan må det må under alle omstændigheder betragtes som en alvorlig retssikkerhedsmangel.

Kompensationsmodellens grundprincipper – den dramatiske forskelsbehandling

- 8) Den formelle grænsedragning mellem rød og gul zone (og de ovenanførte kritikpunkter herved), er defineret som en støjforskel på 0,1 dB: 100 dB er rød zone og 99,9 dB er gul zone.
- 9) Denne grænsedragning kommer i praksis til udtryk ved, at "Per" (jf. bilag 3) bor i rød zone, medens han umiddelbare nabo, "Poul", på den anden side af hækken bor i gul zone. Ingen kan høre forskel på lydgenen i de to ejendomme, heller en fremtidig køber.
- 10) Rød zone-modellen svarer i stort set alle forhold til en ekspropriationsløsning. Den formelle frihed i "tilbudsmodellen" ændrer i praksis ikke herved. Modellen er begrundet i, at disse borgere "i særlig grad udsættes for støjgener" (lovudkastet § 11, stk. 2), hvorfor staten finder det nødvendigt at give disse ejer en mulighed for at slippe af med deres ejendomme uden formuetab – forudsætningsvist, hvad de ellers ville have kunnet. En principielt fin og "ordentlig" løsning. En "100 procent-løsning" værditabsmæssig og dermed "ordentligheds-mæssigt".
- 11) Det "fine og ordentlige" stopper imidlertid, når man bevæger sig over skellinjen og gennem hækken ind til "Poul". Den støjgenekompensation, som han tilbydes, svarer til skønsmæssigt 5-10 procent af værdien af hans ejendom. Han må selv bære resten af tabet. Det samme tab, som staten ikke mener, at "Per" skal bære. Ingen af de to forstår noget, men "Poul" er den heldige.
- 12) En sådan forskelsbehandling ville naturligvis ikke været gået, hvis erstatningsmodellen skulle bringes til anvendelse – hvilket ministeren hævder, at kammeradvokaten hævder "klart og entydigt" ikke er en juridisk mulighed, modsat alle øvrige tilgængelige retskilder, der anfører, at dette "ikke kan udelukkes". Her ville en sådan forskelsbehandling naturligvis være udelukket. Her ville man være tvunget til at vurdere værditabsproblematikken.
- 13) Men selv hvis man måtte befinde sig uden for erstatningsområdet, findes der ikke at være "frit spil" i disponeringen over statens midler samt i behandlingen af statens borgere i

sammenlignelige situationer. Man kan ikke lade tilfældighed eller simpel "magtudøvelse" råde. Også i denne situation er "ordentlighed" påkrævet.

- 14) Selve det at kunne/ville præsentere en sådan urimelig og uforklarlig forskelsbehandling i et retssamfund som det danske, understreger dette ministeriums manglende egnethed til at stå for denne problemløsning over for borgerne.
- 15) Som en afsluttende illustration af den manglende kvalitet i dette lovarbejde skal henvises til kravet om, at ejeren skal have folkeregisteradresse på samt også bo på denne ejendom. Virkningerne heraf er, at hverken arvinger til en afdød eller panthaverne til en overtaget ejendom kan gøre brug af modellen.

3.8 Ad afsnit 7 - redegørelse for et forslag til en løsningsmodel

- 1) I dette afsnit er der indlagt et forslag til en anden løsningsmodel, nemlig hvor opgaven flyttes væk fra Forsvarsministeriet og tilbage til Folketinget, lidt svarende til den model, der kendes fra højspændingsområdet.
- 2) Som påvist er der reelt ingen sammenhæng mellem selve det militære anlæg – med de her gældende helt særlige forhold og hensyn – og denne privatretlige løsning med naboerne. Forsvarsministeriet har ingen særlig viden eller ekspertise på dette område, idet den foreliggende situation – med involvering af ca. 1.600 husstande og omkring 4.000 borgere – ikke falder inden under de sædvanlige, militære administrationsopgaver. Der består desuden et reelt habilitetsproblem og en alvorlig risiko for interessekonflikt, som vil kunne modvirke det udtalte ønske om åbenhed, gennemsigtighed og ordentlighed i forhold til disse mange mennesker. En retsbeskyttelse for borgerne i form af en domstolsprøvelse er i praksis ikke-eksisterende.
- 3) Ingen reale grunde findes at tale imod. Anlægsloven kan vedtages uafhængigt af et uløst nabotema, og der er ingen tidsmæssige forhold, der tilsiger ikke at få denne problemstilling grundigt analyseret og en konflikthindrende/-reducerende løsning udviklet i en rolig og fornuftig tidsrytme.
- 4) Flere muligheder står naturligvis åbent, også variationer og tilpasninger. Det fremsatte forslag i afsnit 7.7 i Detailnotatet, hvortil henvises, skal alene ses som et ideoplæg.

Bjarne Ditlevsen, jur. konsulent, cand. jur.

**Detailnotat med bilag til Høringssvar i sagsnummer 2019/002863 – udkast anlægslov for F-35
Projektet på Flyvestation Skrydstrup**

.....

1 Bilag til høringssvaret

1.1 Som bilag til nedennævnte høringssvar vedlægges kopi af følgende dokumenter og dokumentmateriale, som derfor indgår som en integreret del af høringssvaret:

- 1) Notat af 24. september 2019 fra advokatkontoret til Folketingets Forsvarsudvalg med nogle foreløbige analysebetragtninger til brug for foretræde den 26. september 2019,
- 2) Brev af 9. december 2019 fra advokatkontoret til Folketingets Forsvarsudvalg med et faktuelt og juridisk resume i relation til kompensationsmodellen (med bilag 3 vedlagt), til brug for foretræde den 12. december 2019,
- 3) Brev af 9. december 2019 fra advokatkontoret til Folketingets Forsvarsudvalg med for tællingen om "Per og Poul",
- 4) Brev af 28. januar 2020 fra advokatkontoret til Folketingets Forsvarsudvalg med et resume af "Juridisk konklusionsnotat" med tre vedlagte bilag (bilag 5) – 7), til brug for foretræde den 30. januar 2020,
- 5) Tilføjelse af 28. januar 2020 fra advokatkontoret til resumenotatet under punkt 4),
- 6) Brev af 28. januar 2020 til Folketingets Forsvarsudvalg med et Juridisk konklusionsnotat,
- 7) Illustrationsskitse over støjforløb og kompensationsmodellens økonomiske forløb udarbejdet af advokatkontoret,
- 8) Det af ministeriet udarbejdede materiale til brug for de afholdte borgermøder, og som er fremlagt under ministeriets særlige hjemmeside for borgermøder,
- 9) Notat af 29. november 2017 udarbejdet af forsvarsministeriet, betegnet "Information om F-35 på Flyvestation Skrydstrup",
- 10) Aktstykke nr. 31, Folketingstidende E, Folketinget 2017/18, dateret den 14. december 2017,
- 11) Notat af 18. september 2019 fra Forsvarsministeriet, betegnet "Juridisk baggrund for anvendelse af kompensationsordning frem for erstatning".
- 12) Udskrift af forskellige interviews til DR Nyheder, herunder af forsvarsministeren, den 15. november 2019 i forbindelse med indgåelsen af den tværpolitiske aftale mellem forligspartierne,
- 13) Tværpolitisk "Aftale om kompensation for F-35 kampflystøj fra Flyvestation Skrydstrup", dateret den 15. november 2019, med to bilag, mellem Socialdemokratiet, Venstre, Liberal Alliance, Dansk Folkeparti og Radikale Venstre,

2 Indledende bemærkninger om høringssvarets baggrund

- 2.1 Høringssvaret afgives på vegne en lokal befolkningsgruppe, nemlig samtlige 54 husstande, der indgår under de to grundejerforeninger for hhv. Bjergvang og Møllebakken. Men i virkeligheden repræsenterer advokatkontoret – der har været hjemmehørende i dette lokalområde formelt siden 1985, men i praksis siden 1970-erne – en væsentligt større befolkningsgruppe, som advokatkontoret er i daglig, nær kontakt med, men som blot resignerende konstaterer, at det ikke nytter noget at stille sig mod "en minister".
- 2.2 Utilfredsheden med og frustrationen over, hvad de betragter som "statens magtudøvelse – nok en gang" er således langt bredere og dybere, end medlemstallet i foreningen antyder. Der er en betydelig, næsten undtagelsesfri, opbakning bag flyvestationen og også de nye fly. Man føler det blot ganske "uretfærdigt", at et større antal nærtboende borgere kommer til at betale en langt større pris end den øvrige danske befolkning, nemlig i kraft af store problemer med salg af deres ejendomme og - i heldigt fald - kun til væsentligt reducerede priser.
- 2.3 Der er ingen, der ikke er enig i, at der gennem flere årtier har været særlige støjproblemer fra den militære lufthavn. Men som ved alt andet i livet kan en væsentlig forøgelse af en allerede eksisterende ulempe være "dråben", der forandrer det ubehagelige til det uudholdelige. Dette kan bekræftes af lokale ejendomsmæglere. Som et symptom på denne problemstilling kan en af disse lokale mæglere, Torben Strøm, Nybolig, Haderslev – der gennem en årrække har været formand for Dansk Ejendomsmæglerforening, og som via denne position har været i kontakt med adskillige støjforekomster rundt i landet – oplyse, at han har formidlet boliger for kort tid siden til 2- 3 af de nye kampflypiloter, der skal tilknyttes de kommende F-35 fly, men at ingen af disse har villet bo i nærheden af flyvestationen (har bosat sig i Haderslev) netop på grund af støjgenerne. Dette er en betydelig ændring i forhold til tidligere praksis, som kendes her fra kontoret, hvor en stor del af personalet, også piloterne og officersstaben i øvrigt, bosatte sig tæt på flyvestationen.

Af forståelsesmæssige ("pædagogiske") grunde anvendes i dette høringssvar udtrykkene "F-16-støj" og "F 16-priser" (for ejendommene) samt – som modsætning hertil - "F 35-støj" og "F 35-priser". I relation til F 16-støjen og tolerancen herfor skal dog understreges, at det støjniveau, som i denne henseende højest skal kunne betragtes som "lokalt accepteret" alene er det støjniveau, som i henhold den aktuelle miljøgodkendelse ud gør det lovlige støjniveau.

Det er alene dette støjniveau, der kan inddrages som et sammenligningsgrundlag med det kommende støjniveau fra F 35-kampflyene. Ulovlige støjudøvelser fra F 16-flyene kan ikke anvendes som et "acceptgrundlag", når støjgeneproblematikken for de nye fly skal vurderes.

- 2.4 Høringsvaret knytter sig først og fremmest til lovforslagets kapitel 4, "*Kompensation for støjgener fra F-35-kampfly på Flyvestation Skrydstrup*" og det med baggrund heri udarbejdede udkast til ministeriel bekendtgørelse om kompensationsordning. Der gøres dog også nogle centrale betragtninger om tilblivelseshistorien for dette regelsæt samt enkelte bemærkninger til loven i øvrigt og til udkast til ministeriel bekendtgørelse om støj fra Flyvestationen.
- 2.5 Det respekteres, at selve F-35 projektet rummer en række dybt fortrolige aspekter, som nødvendiggør en særlig hemmeligholdelse og lukkethed i forhold til "befolkningen". Den problemstilling, som er genstanden for dette høringsindlæg, findes imidlertid ikke at have en sådan karakter. Hele temaet angår udelukkende nogle helt "åbne og principielt gennemsigtige" omstændigheder, nemlig de virkninger, som lyden = støjen fra de kommende fly vil have på de omkringboende. Heri er naturligvis intet hemmeligt og kan intet holdes hemmeligt.
- 2.6 Det skal derfor understreges, at der ikke findes at være eller kunne påberåbes sådanne særlige hensyn af karakteren af "militære eller sikkerhedsmæssige hemmeligheder". Det skal da også herved fremhæves, at såvel forsvarsministeriet som de to forsvarsministre, der successivt har præsideret dette ministerium, begge gentagne gange har fremhævet, at man netop ud fra disse "nabohensyn" ønskede at "*skabe størst mulig åbenhed og gennemsigtighed*". Der henvises herom til det materiale, som ministeriet har fremlagt på sin hjemmeside om "borgermøder", jf. bl.a. referat fra borgermøde af 7. juni 2018 afholdt på flyvestationen.
- 2.7 Det er imidlertid oplevelsen, at denne hensigt på afgørende punkter ikke er blevet opfyldt fra hverken ministeriets eller ministerens side. Dette gælder i sær i følgende relationer:
- muligheden for at få tildelt uafhængig rådgivning under forberedelsesforløbet og i kompensationsmodellens realisering (svarende til den norske model),
 - troværdige støjmålinger med tilhørende kortmateriale med inddragelse af uafhængige eksperter,
 - udarbejdelse af et troværdigt, juridisk forundersørgelsesgrundlag med inddragelse af eksperter, uafhængige eksperter samt relevante ressortministerier,
 - indbyggelse af en reel retssikkerhedsgaranti for de støjramte omkringboende ("naboerne").

- 2.8 Som det vil fremgå af nedenstående, er der forskellige indsigelser mod det samlede lovkompleks. Helt principielt er der uenighed i den juridiske vurdering fra ministeriets side af, at der ikke foreligger en erstatningssituation, herunder erstatningsansvar for – allerede samt naturligvis også senere – indtrådte værditab for nogen af de berørte ejendomme.
- 2.9 Men i forhold til den præsenterede kompensationsmodel udgør hovedanken den meget dramatiske, uforklarede og uforklarlige samt usaglige forskelsbehandling, staten udviser i forhold til især de helt umiddelbare naboer, hvoraf den ene bor i rød zone med 100 procent værditabsdækning, medens dennes umiddelbare nabo alene modtager et beløb svarende til skønsmæssigt mellem 5 – 10 procent af ejendommens værdi og står tilbage med en vanskeligt salgbar ejendom, og i positivt fald alene mod en væsentlig prisreduktion.

3 Forberedelsen i forhold til naboerne – en beskrivelse af udviklingen i og af den juridiske modelløsning i forhold til naboerne

3.1 Der har været afholdt en række af såkaldte "nabomøder", begyndende fra slutningen af 2017 og frem til slutningen af 2019, som ministeriet har taget initiativ til og stået som arrangør af. Der skal generelt herom henvises til den nævnte, særlige hjemmeside, som Forsvarsministeriet har oprettet i denne anledning, hvor der kan findes kopi af udarbejdet og fremlagt materiale. Der henvises i dette høringssvar til materiale herfra som "Borgermateriale". Hele dette materiale indgår således som en del af bilagsgrundlaget for dette høringssvar.

3.2 Herudover har ministeriet produceret forskelligt andet skriftligt materiale om dette tema, som der henvises til nedenfor, og som fremlægges som yderligere bilag til høringssvaret.

Den indledende løsningsovervejelse fra ministeriets side – ekspropriation og erstatning

3.3 Af notat af 29. november 2017 udarbejdet af forsvarsministeriet, bilag 9, og aktstykke nr. 31, side 6, bilag 10, fremgår, at ministeriets indledende overvejelser om en naboløsning som følge af de forøgede støjgener (det har aldrig været et tema, at der ikke skulle være forøget støj og dermed en forøget støjgene fra de kommende fly!) gik på, at der så at sige var to, endnu ikke definerede "naboområder", nemlig:

- område 1, som lå tættest på støjilden, og hvor der skulle foretages en egentlig ekspropriation,
- område 2, som lå lidt længere væk, hvor der skulle betales en erstatning for værditab.

3.4 I denne startfase var der to ekspropriationsovervejelser. Den ene af arealer til ny bebyggelse og den anden til den nævnte støjgenehåndtering. Det første behov blev opgivet som følge af en ændret placering af de nye bebyggelser. Men det andet behov var uændret.

3.5 En sådan overordnet, todelt løsningsmodel forekommer både "naturlig og sædvanlig". Man kender ganske udmærket de nye flytypers støjbillede – og de deraf følgende støjgener i forhold til nært beliggende naboer. Både fra USA, hvor de produceres og er under anvendelse, og fra Norge og Holland, som tidligere har fået disse flytyper leveret. Ministeriet er således på forhånd – allerede inden foretagelse af egne målinger – nøje bekendt med denne problemstilling. Miljømæssigt vil der være tale om en ikke-fjernelig gene. Ekspropriation og erstatning blev derfor oprindeligt betragtet som naturlige – og nødvendige – redskaber i forhold til de berørte naboer.

Efterfølgende designet løsningsmodel – ”kompensation” contra erstatning

- 3.6 Et halv års tid senere – omkring medio 2018 – tager ministeriet imidlertid et nyt begreb i anvendelse, ordet ”kompensation”, uden at dette nye ord dog nærmere defineres eller forklares. Et ord, som i almindelig, ”folkelig” forståelse opfattes som synonymt med det første begreb, ”erstatning”. Ingen af ”naboerne” var opmærksomme på, at en helt anden løsningsmodel var under ministeriel overvejelse. Der går faktisk lang tid – over et år – inden den rette sammenhæng begynder at gå op for de involverede borgere.

Det tilgængelige, juridiske undersøgelsesmateriale fra Forsvarsministeriet

- 3.7 En gennemgang og analyse af tilgængeligt, juridisk undersøgelsesmateriale fra ministeriet tegner et foruroligende – herunder såvel utilstrækkeligt som misvisende - juridisk forundersøgelsesbillede bag den indgåede kompensationsmodel. Dette materiale vil blive gennemgået i det følgende.

Forsvarsministeriets analysenotat af 18. september 2019 – erstatning eller kompensation

- 3.8 Man kan ud af et analysenotat af 18. september 2019 fra Forsvarsministeriet, bilag 11, betegnet *Juridisk baggrund for anvendelse af kompensationsordning frem for erstatning*”, læse blandt andet følgende (som underbygges af efterfølgende forhold):

- 1) Så sent som på dette tidspunkt – knap to måneder før indgåelsen af den grundlæggende, tværpolitiske aftale mellem de såkaldte ”forligspartier” – kan man se, at ministeriet fortsat har haft overvejelser af, hvilken juridisk model der skal anvendes. En erstatningsmodel eller en ”ikke-erstatningsmodel” – betegnet en ”kompensationsmodel”.

Medens selve erstatningsbegrebet er relativt klart – herunder med pligt til at betale erstatning for et årsagsforbundet, adækvat og ikke-egenskyldsforårsaget økonomisk tab – har kompensationsbegrebet ikke nogen tilsvarende ”klar og entydig” definition i dansk ret, og som det senere skal vise sig, er dette begreb anvendt med en betydning væsensforskelligt fra erstatningsbegrebet, idet det af ministeriet er defineret som en betaling uden nogen retlig forpligtelse som sit grundlag, men alene baseret på ”politisk velvilje”.

At noget er uden ”retlig forpligtelse” betyder, at en nabo i så fald – ”klart og entydigt” - ville tabe en erstatningssag mod staten ved domstolene.

- 2) Man kan yderligere se, at den ”*juridiske baggrund*” dels alene relaterer sig til ministeriets egne, interne overvejelser, dels alene relaterer sig til ”dansk ret” og alene den del af dansk ret, som angår begrebet ”den naboretlige tålegrænse”. Man kan heraf slutte følgende:

- a. Ministeriet samt ministeren har tilsyneladende (ingen andre kilder er refereret) ikke følt behov for – eller ønske om - at inddrage ekstern juridisk ekspertise, hverken fra andre ministerier eller fra udenforstående eksperter, fx fra nogle af de danske universiteter. Dette må i en sagstype som denne, som dels er den første af sin art her i landet (der findes ikke andre militære lufthavne med fly af dette høje støjniveau) dels omfatter et meget stort antal borgeres – omkring 1.600 husstande (statistisk vel svarende til omkring 4.000 borgere) – økonomiske skæbner, betragtes som værende i strid med god forvaltningsretspraksis. Der påhviler en offentlig myndighed såvel en undersøgelsespligt som en objektivitetsforpligtelse.

Det er ikke en myndigheds opgave at foretage en "forretningsmæssig spekulation" i, hvad den kan slippe af sted med. Denne i denne sag meget usædvanlige og snævre undersøgelsestilgang går igen i lovforslaget (hvor dog det formelle redegørelsesfelt er udvidet i forhold til hidtil alene naboretten, men fortsat uden inddragelse af ekstern ekspertise).

- b. Selve ordvalget, "Juridisk baggrund" må med rette kunne opfattes således, at der ikke på dette tidspunkt er indgået anden "baggrund" end den i skriftet citerede, jf. litra a, altså en fuldstændighedserklæring,
- c. Selve den analyse- og fortolkningsmæssige behandling af denne del af retsområdet findes i det præsenterede materiale både at være meget "tyndt" og utilstrækkeligt beskrevet og med én efter almindelige fortolkningsprincipper ikke bæredygtig konklusion (herom senere),
- d. Som beskrevet i bilag 5 har ministeriet i alle de indledende beskrivelser af det vurderede/inddragne retsgrundlag udelukkende set på den uskrevede naboret og med en ganske overfladisk redegørelse for og beskrivelse af retspraksis herom. Der er således dette tidspunkt hverken en omtale af endsige foretaget nogen som helst analyse af artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention og retspraksis omkring denne bestemmelse eller andet relevant retsgrundlag.

Dette må betragtes som en afgørende, forvaltningsretlig fejl i lovforberedelsen både i forhold til borgerne og til Folketingets politikere. Denne alvorlige fejl kan genfindes i den grundlæggende, tværpolitiske aftale af 15. november 2019, herom nedenfor.

3) Dette analysenotat indeholder flere væsentlige udsagn om det juridiske begreb, "den naboretlige tålegrænse", som er gjort til det helt centrale begreb og det afgørende beslutningsgrundlag for den senere fremsatte "kompensationsmodel", idet følgende citater fra notatet skal fremhæves (med mine understregninger):

a. *"Der findes ingen relevant retspraksis vedrørende den naboretlige tålegrænse for støjgener fra lufthavne eller flyvestationer."*

NB: Da man befinder sig på et område for den "uskrevne ret", betyder dette, at der ikke foreligger noget konkret retsgrundlag – nogen konkret og eksakt viden - at holde sig til. Dette tilsiger i høj grad, at der udvises forsigtighed som ministerium i en borgerbehandling.

b. *"Det er Forsvarsministeriets vurdering, at der ikke i forbindelse med støjgener fra F-35-kampflyene vil være tale om ulemper, der generelt overstiger den naboretlige tålegrænse. Ved denne vurdering har Forsvarsministeriet lagt vægt på, at der ikke med overgangen til F-35 sker en forøgelse af Flyvestations Skrydstrups aktivitetsniveau, og at det for naboerne til en flyvestation må kunne påregnes, at der som led i den samfundsmæssige udvikling sker en overgang til en anden flytype med en anden støjprofil."*

NB: Her siges således, at ministeriet ikke har indhentet – eller støtter sig til – nogen ekstern vurdering. Man begrundet sin beslutning om erstatningsfrihed med henvisning til "aktivitetsniveauet", ikke støjniveauet, som er noget ganske andet. Et højt aktivitetsniveau, med lavt støjniveau, vil almindeligvis være miljømæssigt uproblematisk og i hvert fald af en ganske anden karakter nabomæssigt. Derfor findes argumentationen ikke bæredygtig.

Der er ligeledes stor forskel på at skulle "finde sig i" en ny flytype (hvad er der at "finde sig i" her? Ingen almindelig borger gør sig overvejelser om, hvilken type fly der anvendes. Dette synspunkt i sig selv giver ingen mening) og så at skulle acceptere en anden støjprofil, altså en væsentlig forøgelse af støjgenerne. Argumentationsmetoden findes ikke "ordentlig og redelig".

c. *"Da der som nævnt ikke er retspraksis vedrørende støjgener fra flyvestationer, skal det dog bemærkes, at det ikke kan udelukkes, at domstolene efter en konkret vurdering vil kunne nå frem til, at der er ejendomme i det mest støjbelastede område, som udsættes for støjgener fra F-35-kampflyene i en sådan grad – og på en sådan*

vis – at den naboretlige tålegrænse må anse for overskredet. Der vil i så fald formentlig være tale om ejendomme, hvor der tilbydes frivillig overtagelse”.

NB: Dette udsagn er et nødvendigt udsagn, når det forhen er anført, at der ikke findes nogen retspraksis på området. Alt andet ville være ganske uredeligt. Ordet ”formentlig” understreger, at ministeriet reelt ikke kan udtale noget med blot nogen grad af sikkerhed for gul zones vedkommende.

At noget ”*ikke kan udelukkes*”, betyder rent sprogligt, at man ikke har noget grundlag for at afgive en sikker udtalelse om en bestemt retstilstand. Om erstatning eller ikke-erstatning (=om betalingspligt for et lidt tab eller ikke-betalingspligt). Man ved det ganske enkelt ikke.

Da ministeriet alene anvender sine interne jurister som sit vurderingsafsæt, og da det vel næppe kan udelukkes, at et ministerium kan have en interesse i en udgiftsbesparelse, vil dette sige, at ministeriets vurdering ikke hviler på et objektiveret grundlag. Som et minimum burde dette være tydeliggjort i det juridiske grundmateriale.

- d. *”Da der således ikke er et juridisk grundlag for at udbetale erstatning til naboerne til Flyvestation Skrydstrup, er der i stedet for en erstatningsordning arbejdet med en kompensationsordning, hvor naboerne kompenseres for støjgenerne”.*

NB: Den konklusion, der ligger i ordet ”da” i sætningens start, henviser til de foregående afsnit. Herunder afsnittene, der angiver, at der ikke findes nogen relevant retspraksis, samt at der er juridisk usikkerhed om, hvad domstolene måtte sige.

Af denne grund findes den i dette ord liggende følgeslutning til den kommende sætning uredelig. Det er jo netop ikke muligt på nuværende tidspunkt og det foreliggende grundlag at udtale sig om, hvorvidt der foreligger noget ”juridisk grundlag for at udbetale erstatning”. Det kan kun domstolene afgøre. Som et minimum burde en ekstern, uafhængig ekspertise være inddraget.

Der kunne med – mindst – lige så stor rette være valgt netop en erstatningsordning. En sådan argumentationsform findes dybt alvorlig og stærkt kritisabel, idet det må formodes, at den er blevet anvendt i den tværpolitiske forberedelse.

- e. *”Kompensationen ydes ud fra et politisk ønske, ikke ud fra en juridisk forpligtelse”.*

NB: dette udsagn forudsætter, at der allerede her foreligger et sådant "politisk ønske", men det er uklart, om dette udtryk omfatter andre end ministeren selv.

Den umiddelbare opfattelse ud fra sammenhængen vil dog være, at der her er tale om en forhåndsinstruks – om fravalg af en erstatningsmodel – afgivet af forligspartierne.

Almindeligvist, hvor der i et offentligretligt anliggende ikke foreligger en juridisk forpligtelse til en bestemt betaling, vil udgangspunktet være, at der heller ikke ydes nogen betaling. Noget sådant må derfor også have været udgangspunktet for ministeriet i dette tilfælde. En beslutning om det modsatte må forudsætte et afklaret aftalegrundlag. Et ministerium, der er overbevist om, at der ikke i en kompleks sag som denne foreligger nogen retlig forpligtelse over for borgerne, er nødsaget til at have sit informationsgrundlag til og instruktionsgrundlag fra de kompetente politikere (de involverede forligspartier) i orden. Dette må være en administrativ forpligtelse.

I dette konkrete tilfælde findes derfor følgende at have måttet indgå som det nødvendige grundlag for denne udtalelse:

- dels at det er alment bekendt rent politisk, at der ikke foreligger nogen sådan betalingsforpligtelse, samt
- dels at der er givet en konkret instruks om – desuagtet – at yde en frivillig betaling.

Kammeradvokatens redegørelse om "klarhed og entydighed" i retsgrundlaget

- 3.9 Dette undersøgelsesbillede – og –grundlag - forandres otte dage senere. Her oplyser ministeren personligt på et møde - som undertegnede havde med ministeren sammen med advokat Erik Berg fra advokatkontoret samt foreningens formand, Agnes Rosenlund forud for foretrædet samme dato for Forsvarsudvalget – hvor der fra foreningens side blev gjort et erstatningssynspunkt gældende, helt på linje med ministeriets egen oprindelige opfattelse - at dette var helt og aldeles udelukket, idet ministeren havde modtaget en skriftlig redegørelse fra kammeradvokaten, hvori denne havde oplyst, at erstatningskrav fra nogen borger overhovedet "klart og entydigt" var udelukket af rent juridiske grunde. Altså uanset, om borgeren boede i den senere betegnede "røde zone" eller i "gul zone". Ministeren afviste pure, at der var nogen borger, der ville kunne gøre et sådant erstatningskrav gældende. Samme udsagn gentog ministeren kort efter i TV og i dagspressen.

NB: Når man anvender argumentationen "*klar og entydig*" om en bestemt vurdering af en juridisk problemstilling, så har dette en "klar og entydig" betydning, nemlig:

- Ad det "klare": at det er noget, som alle kyndige vil kunne se. Ikke mindst domstolene i alle instanser vil se dette klart, altså uden tvivl eller diskussion.
- Ad det "entydige": dette er en understregning af det "klare", nemlig at der kun findes én mulighed og ét resultat. Uanset, om man spørger byretten, landsretten eller højesteret, så vil alle svare præcis det samme. Man kan sige, at der i en sådan formulering ligger et garantilsagn fra advokaten til klienten om, at alle andre muligheder er fuldstændigt udelukkede. At der er ikke nogen procesrisiko.

- 3.10 Samme udtalelse gentager ministeren til DR Nyheder så sent som den 15. november 2019. Samme dag, som den tværpolitiske aftale indgås. Her interviewes ministeren om den udbredte kritik fra en række borgere om, at den præsenterede kompensationsmodel bevirker, at de ikke vil kunne få inddækket værditabene på deres ejendomme, og hvortil ministeren afviser at lade foretage individuelle vurderinger, idet ministeren udtaler følgende, jf. bilag 12:

"Der er mange gisninger i det her. Vi har fået kammeradvokaten til at vurdere, om staten er erstatningspligtig, og der er en klar og entydig vurdering af, at det er staten ikke.

Vi kan ikke erstatte noget, der ikke er juridisk grundlag for. I stedet giver vi en støjkompensation, siger Trine Bramsen."

Denne redegørelse fra kammeradvokaten viser, at ministeriets juridiske udredning af 18. september 2019 – hvor der udtrykkes usikkerhed om retstilstanden – fejles af banen.

NB: Disse to juridiske udsagn om samme tema er hinandens modsætninger, hvorfor mindst et af dem, ud fra en ren logisk anskuelse, må være ukorrekt.

- 3.11 Ministerens udtalelse den 26. september 2019 viser, at kammeradvokaten må have afgivet sin skriftlige redegørelse senest denne dato. Når henses til ministeriets redegørelse i bilag 11, må det logisk formodes, at kammeradvokatens redegørelse er udfærdiget efter denne dato. Altså en skriftlig redegørelse fra kammeradvokaten udarbejdet i perioden 18. – 26. september 2019.
- 3.12 Da denne redegørelse fra kammeradvokaten findes at være indgået som en central del af det politiske afgørelsesgrundlag – af beslutningen om ikke at anvende en erstatningsmodel – har foreningen anmodet om aktindsigt i denne redegørelse, jf. tidligere tilsagn om åbenhed og gennemsigtighed. Denne anmodning har ministeren imidlertid afvist. Anmodningen er derfor blevet genfremsat over for Forsvarsudvalget den 30. januar 2020, men som desuagtet ikke er blevet

opfyldt. Dette findes både uforståeligt og stærkt beklageligt, idet afvisningen så må formodes at skyldes, at redegørelsen har et indhold, som ministeren ikke ønsker at offentliggøre. En sådan "klar og entydig" beskrivelse af gældende ret ville ellers kunne give ministeren et middel til at tilbagevise den stærke oplevelse af urimelighed og uretfærdighed fra en hundredtallig kreds af borgere i området.

Den tværpolitiske aftale om kompensation af 15. november 2019

- 3.13 Den 15. november 2019 indgås den nævnte tværpolitiske "Aftale om kompensation", jf. bilag 13. Der udtrykkes ønske om, "at der skal være gode rammer for et godt naboskab omkring Flyvestation Skrydstrup i hele F-35 kampflyets levetid". Omkring den juridiske baggrund for denne aftaleindgåelse er formuleret følgende i aftaleteksten:

"Det er Forsvarsministeriets vurdering, at der i forbindelse med støjgener fra F-35-kampflyene ikke vil være tale om ulemper, der generelt overstiger den såkaldte naboretlige tålegrænse. Det kan dog ikke udelukkes, at domstolene efter en konkret vurdering vil kunne nå frem til, at der er boliger i området, hvor den naboretlige tålegrænse må anses for overskredet."

NB: formuleringen af denne aftaletekst understreger bl.a. følgende forhold:

- Det juridiske grundlag for at afvise erstatning som løsningsmulighed hviler alene på betragtninger over den danske, uskrevne naboret med heraf følgende uklarhed og usikkerhed, jf. afsnit 3.8. Fx er artikel 8 i menneskerettighedskonventionen ikke inddraget, ligesom eksterne, uafhængige eksperter heller ikke har været inddraget,
- Der er en alvorlig uoverensstemmelse mellem kammeradvokatens citerede redegørelse om "klarhed og entydighed" og det her indlagte usikkerhedsforbehold, jf. herom afsnit 3.14.

- 3.14 Aftalen indeholder yderligere bl.a. følgende formuleringer:

Formulering 1 (side 1): *"Der kompenseres for det fulde støjbillede, herunder flyvninger med afvisningsberedskabet."*

NB: dette udsagn står i modsætning til den nedenfor omtalte "støjbekendtgørelse", der udstedes med hjemmel i lovudkastet § 7, stk.5, idet det af denne bekendtgørelse (i udkast) § 1, stk. 1 fremgår, at bekendtgørelsen finder anvendelse på "flystøj og terminalstøj...jf. dog stk. 2", og hvor stk. 2 undtager en række af de alvorligste støjforekomster, bl.a. ved afværgeberedskabet.

Formulering 2 (side 2): *"Den gule zone har udgangspunkt i et geografisk område, der har en støjbelastning på mere end 55dB gennemsnitstøj og 80 dB maksimalstøj, ligesom der er taget højde for lokalsamfund og boligområders placering."*

Den røde zone omfatter boliger med en støjbelastning på mere end 55dB gennemsnitstøj og 100 dB maksimalstøj.

Støjkompensationsordningen omfatter ca. 1.600 boliger.

Kompensationsmodellen er unik for Flyvestation Skrydstrup, da støjen fra kampfly generelt opleves mere generende end andre støjkilder, herunder støj fra civile fly.”

Formulering 3 (side 3): *”Der etableres i den forbindelse et flyovervågningsystem, som vil vise den målte flyvestøjbelastning. Parterne er enige om, at såfremt målingerne i F-35 afviger signifikant fra den beregnede flystøjbelastning, vil naboerne blive tilbudt en genberegning af, hvorvidt deres bolig bør medtages i den gule zone eller røde zone.”*

NB 1: Denne udnævnelse af to forskellige zoner med en fælles gennemsnitstøjafgrænsning (55dB) samt hver sin maksimalstøjafgrænsning (hhv. 80 og 100 dB) indgår som de centrale og grundlæggende elementer i hele kompensationsmodellen ved ordningens opstart:

- gennemsnitsstøjen skal overstige 55 dB for, at der i det hele taget kan komme en kompensation i betragtning (minimumskravet),
- maksimalstøjen skal som yderligere betingelse for en kompensationsløsning overstige hhv. 80 dB for at nå op i gul zone-reglerne og 100 dB for at nå det yderligere stykke op i rød zone-reglerne.

NB 2: Tilsvarende indgår disse grænser i en mulighed for at begære en senere genberegning. I denne forbindelse er det utilfredsstillende, at der er anvendt et udefineret udtryk som ”signifikant”. Det bør være relativt enkelt at angive en grænseværdi (en stigning på 3 dB svarer til en fordobling af lyden).

NB 3: Denne centrale del af aftalegrundlaget er imidlertid fuldstændigt udeladt i lovkomplekset, såvel i selve loven som i nogen af de to bekendtgørelser, jf. omtalen heraf nedenfor. Dette må betragtes som en afgørende mangel. Virkningen er, at de berørte borgere ikke har noget retsgrundlag at holde sig til.

Afvisningen af kammeradvokatens redegørelse om ”klarhed og entydighed”

3.15 Ministeriets formulering af teksten i 15. november-aftaledokumentet viser, at kammeradvokatens af ministeren citerede – men hemmeligholdte redegørelse – er blevet underkendt. Samme underkendelse ses i bemærkningerne til lovforslaget. Dette betyder:

- 1) Enten at kammeradvokaten selv har trukket sin første redegørelse tilbage og udfærdiget i helt ny med en ganske ændret konklusion,

- 2) Eller at ministeriet ikke har turdet fæste lid til kammeradvokatens vurdering af dette uafklarede retsområde.

Man er nu tilbage i tilstanden fra ministeriets analysenotat af 18. september 2019, nemlig at der ikke findes nogen "klar og entydig" afklaring af den retlige vurdering, og at man ikke kan udelukke, at domstolene vil erklære sig direkte uenig med ministeriets – meget restriktive, og borger-uenlige – retsudlægning.

Domstolsvejen

- 3.16 Det anføres i 15. november-aftalen, at utilfredse borgere "frit" vil kunne anlægge en erstatnings-sag mod ministeriet ved domstolene. Naturligvis kan de det. Det er en grundlovssikret ret, som ikke behøver nogen særlig fremhævelse som en speciel retsbeskyttelse, såfremt det skulle vise sig, at ministeriet har taget fejl i sin vurdering. Angivelsen heraf findes derfor både overflødig og besynderlig.
- 3.17 Problemet i praksis er imidlertid – hvilket ministeriet næppe kan være ubekendt med – at denne mulighed reelt ikke er eksisterende i det "virkelige liv". Af flere årsager:
 - 1) En erstatningssag vil normalt først opstartes, når skadeforvoldelsen er indtrådt. Dette vil konkret sige om ca. seks år. Herefter ville selve processen, der må forventes at kunne gå helt til Højesteret, med en gang gennem alle instanser, skønsforretninger mv., forventeligt kunne have et tidsforløb på yderligere 5 – 8 år. Altså i alt ca. 11 – 14 år fra lovens ikrafttræden. Hvem har tid, lyst og kræfter hertil?
 - 2) Hvis der ikke kan opnås fri proces – hvad en del nok ikke kan få – vil der skulle trækkes på en retshjælpsforsikringsordning, hvis økonomiske rammer slet ikke vil slå til i en sag som denne.

Hvis denne lov derfor af nogen er vedtaget i den forvisning om, at borgerne – i fald ministeriet vurderer forkert – skulle være beskyttet af domstolene, så må en sådan beskyttelse betragtes som ikke-eksisterende i praksis.

4 Lovforslaget

- 4.1 Lovforslaget indeholder en alvorlig "kompetencekoncentration" i kapitel 2, §§ 3 – 8, hvor alle sædvanlige ressortministerier/-myndigheder bliver koblet af og deres kompetenceområder overført til Forsvarsministeriet. Dette kan – i et vist omfang – være forståelig, hvor det måtte dreje sig om dybt fortrolige forhold i relation til statens sikkerhed. Men ellers findes denne koncentration og overførsel af kompetencer fra specialområder med specialviden ikke ganske ubetænkelig.
- 4.2 I relation til dette høringssvars tema er der via § 7, stk. 5 tillagt dette ministerium en vidtstrakt bemyndigelse i relation til regelsætning om flystøj og terminalstøj, herunder til afskæring af (den sædvanlige) klageadgang.
- 4.3 De for dette indlæg relevante bestemmelser i øvrigt findes i lovens kapitel 4, § 11, som har overskriften, "*Kompensation for støjgener fra anvendelsen af F-35-kampfly på Flyvestation Skrydstrup*". Der skal bemærkes følgende til denne bestemmelse:
- 1) Den udgør "basisreglen" for hele kompensationsmodellen. Alt skal så at sige gå gennem denne bestemmelse (som det formelle hjemmelsgrundlag). § 11 indeholder nogle meget vidtgående bemyndigelsesregler til Forsvarsministeren, begge i stk. 1 og 2:
 - a. Bemyndigelse 1: At tilbyde støjudsatte ejere kompensation, og særligt støjudsatte en overtagelse.
 - b. Bemyndigelse 2: At fastsætte kredsen af de berettigede og alle vilkår for kompensationen, hhv. overtagelsen.
 - c. Dette er således hjemmelsgrundlaget for det udkast til "*Bekendtgørelse om kompensation for støjgener fra Flyvestation Skrydstrup*" (her betegnet "Kompensationsbkg.").
 - d. Som omtalt under afsnit 3.14 indeholder § 7, stk. 5 (og § 8, stk. 2) en tilsvarende bemyndigelse til udfærdigelse af "*Bekendtgørelse om støj fra Flyvestation Skrydstrup*" (her betegnet "Støjbkg."). Begge disse to bekendtgørelser er centrale for forståelsen af kompensationsordningens (betegnet "Kompensationsmodellen") indhold.
 - e. Dækningsområdet for Kompensationsmodellen er defineret i stk. 1 og stk. 2 som omfattende "*..ejere ... , der udsættes for støjgener som følge af regler udstedt i medfør af § 7, stk. 5 ..*". Disse regler, der her henvises til, er Støjbkg. Kun hvor

grænseangivelserne i definitionen i denne bekendtgørelse er opfyldt, er man inde under Kompensationsmodellen. Prioritetsfølgen mellem Kompensationsbkg og Støjbkg går ud på, at Støjbkg's regler skal indfortolkes i Kompensationsbkg.

- f. Stort ingen af de grundlæggende forhold og betingelser omkring håndteringen af de støjramte borgere er indskrevet i selve lovteksten. Dette betyder, at Folketinget fuldstændigt har overladt denne opgave til ministeren at bestemme. Dette er ikke særligt betryggende set ud fra en demokratisk synsvinkel. Denne utryghedsfølelse forstærkes af såvel den beskrevne vedtagelsesproces som den nedenfor omtalte udformning af bekendtgørelserne.

5 Støjbekendtgørelsen

5.1 Denne bekendtgørelse har som anført en "prioritet" over Kompensationsbkg, idet sidstnævnte bygger på nogle støjforekomster, som alene er defineret i Støjbkg. Hvor kompensationsmodellen således er opbygget over to adskilte, geografiske områder (i 15. november-aftalen betegnet som "zoner", nemlig "gul" og "rød" zone), indeholder Kompensationsbkg alene to adresselister for disse, men ingen beskrivelse af grundlaget for listernes udarbejdelse.

5.2 Lovteknisk har man opbygget modellen med to adskilte bekendtgørelser, hvor den ene håndterer støjtemaet og den anden kompensationstemaet.

5.3 Det var derfor at forvente, at Støjbkg indeholdt en juridisk-teknisk beskrivelse af, hvorledes en ejendom ender i gul zone og en anden i rød zone – og alle andre falder helt uden for denne zonedefinition og dermed kompensationsmuligheden. Altså en loyal gengivelse af dette helt centrale aftaleelement i 15. november-aftalen. Men en sådan beskrivelse finder man slet ikke.

5.4 Dette må betragtes som en meget alvorlig mangel. Manglens karakter af alvor understreges af, at det næppe kan være en forglemmelse. Det kan alene betragtes som et bevidst fravalg fra ministeriets side. Det har bl.a. følgende virkning:

- Ved den samlede vurdering af lovkomplekset giver det ikke mulighed for at fastslå, at ministeriet ved den konkrete zoneopdeling har fulgt de aftalte støjgrænser, og således ej heller i tilfælde af en domstolskonflikt anlagt af en utilfreds borger,
- Ved en senere genoptagelse findes der ikke et fastlagt genvurderingsgrundlag. Alene af denne årsag vil enhver genoptagelse være illusorisk. Hvad skulle en domstol i givet fald holde nye støjmålinger op imod?

5.5 Dette skal kombineres med, at de to zoner, rød og gul, som er beskrevet og defineret i Kompensationsbekendtgørelsen slet ikke følger støjkurverne (støjgrænserne 55 dB, 80 dB og 100 dB) i aftalegrundlaget, men er "politisk" fastlagt ud fra andre kriterier end de rene støjmålinger, med visse "borgervenlige" reguleringer.

Det vil sige, at der er tale om ukendte og ikke-efterkontrollerbare kriterier. Dette må betragtes som en meget kritisabel lovgivningsmetode.

Og hvis "politik" dette er, er ukendt. Er det ministerens eller er det forligskredsens?

- 5.6 Her skal man yderligere mærke sig § 1, stk. 2 i Støjbk. De her angivne støjformer skal slet ikke medregnes! Dette betyder, at der i kompensationsmæssig henseende ikke findes nogen maksimalgrænser for denne type støj.

Denne bestemmelse findes at være i direkte modstrid med 15 november-aftalen, jf. oven for afsnit 3.14.

- 5.7 Konklusionen af disse bemærkninger er, at dette udkast til Støjbkg lider af alvorlige "fejl og mangler".

6 Kompensationsbekendtgørelsen

- 6.1 Der skal dels fremsættes nogle formelle betragtninger dels nogle indholdsmæssige, om selve Kompensationsmodelles som sådan.

Identifikationsproblemet

- 6.2 Udkastet indeholder to bilag til definition af, hvilke "ejere af boliger" – jf. dette udtryk fra lovudkastet § 12, stk. 1 og 2 – der falder ind under den ene ordning (rød zone) og hvilke under den anden ordning (gul zone). Som anført er disse bilag ikke ledsaget af det til grund herfor liggende kortbilag med en adressemarkering.
- 6.3 Der er tydeligvist blevet gjort en række anstrengelser for at beskrive det subjektive dækningsområde. Problemet er imidlertid, at den valgte identifikationsmetode ikke findes at være tilstrækkelig "klar og entydig" til, at alvorlig tvivl og dermed skuffelser ikke senere risikerer at opstå. Anvisningen af en postadresse findes således ikke at være et egnet og tilstrækkeligt entydigt identifikationskriterium.
- 6.4 Når en rettighed (eller forpligtelse for den sags skyld) skal knyttes til en bestemt ejendom, findes der alene et klart og entydigt identifikationsmiddel: den pågældende ejendoms matrikelbetegnelse. Ved parcelhuse vil der typisk ikke være noget problem, men det kan forekomme, at også parcelhuse består af mere end et matrikelnummer (og ligger begge matrikler så i samme zone?). Men specielt ved landbrugsejendomme er det formentligt mere reglen end undtagelsen, at der indgår flere matrikelnumre under samme landbrug (samme postadresse). Advokatkontoret er bekendt med flere tilfælde af sådanne ejendomme, der drives i fællesskab som én landbrugsvirksomhed fra én fælles adresse, men hvor dele heraf ligger i rød zone og dele i gule zone i forhold til de tidligere udsendte støjkortinddelinger.
- 6.5 Der er derfor et behov for, at disse adresselister udbygges med præcise matrikelbetegnelser for sikre mod skuffelser og fejltagelser. Og da der er indlagt en 10 års frist, vil en fejltagelse/misforståelse måske først komme for dagen om adskillige år.

Forøget støjforekomst og foretagne støjmålinger – samt støjmålingsgrundlaget

- 6.6 Ifølge 15. november-aftalen og Kompensationsbkg baserer Kompensationsmodellen sig på "forøgede støjgener" for de omkringboende som følge af den kommende anvendelse af F-35-kampfly, og de i den anledning arbejdet med at etablere et retvisende støjbillede netop med det formål at få et anvendeligt redskab til at håndtere disse gener, herunder genernes potentielle forskellige betydning for beboerne afhængigt af, hvor deres boliger var beliggende i forhold til "støj-kildeområde". Dette har været og er en kompliceret opgave, hvis udførelse der er rejst betydelig kritik af fra mange beboeres side.

- 6.7 Denne del af problematikken – den kvalitative vurdering af de foretagne målinger – skal jeg ikke komme nærmere ind på, bortset fra en understregning af den rejste kritik, samt yderligere en indsigelse over, at ministeriet har udvist en alt anden en ”åben og gennemsigtig” holdning i forhold til borgerne, hvoraf adskillige med et nært kendskab til Flyvestationens forhold via et mangeårigt ansættelsesforhold og derfor med en grundig indsigt i disse forhold, udtrykker stor kritik.
- 6.8 Men herudover skal der fremsættes kritik over, at de to zoner, der indgår som en helt afgørende del af Kompensationsmodellen, ikke følger støjmålingerne. Da de to ordninger – ifølge den politiske aftale – netop er opbygget ud fra en linjesætning (minimumsgrænsen) udadtil på 55 dB, og indadtil mellem de to zoner på en meget skarp grænse på 100 dB, idet en ejendom med 99,9 dB – selvom den fysisk grænser op til en anden ejendom med 100 dB – falder i gul zone.
- 6.9 Som følge af den nedenfor beskrevne, dramatiske forskel på de to zoner, må der nødvendigvis foreligge et tilsvarende ”skarpt grænsesætningsgrundlag”, som vil kunne efterprøves i praksis via den domstolsprøvelse, som ministeriet fremhæver som beboernes retssikkerhedsgrundlag. Og tilsvarende ved en eventuel senere genoptagelse.
- 6.10 Et sådant grundlag findes ikke i dette lovkompleks, og vil heller ikke kunne efterkonstrueres af borgerne eller domstolene, idet det netop ikke er et sådant ”skarpt materiale”, der udgør det konkrete grundlag for udarbejdelsen af de to adressebilag. Dette må betragtes som en alvorlig retssikkerhedsmangel.

Kompensationsmodellens grundprincipper – den dramatiske forskelsbehandling

- 6.11 Bekendtgørelsen § 2 indeholder den overordnede beskrivelse af kompensationsmodellen, der har følgende hovedindhold:
- Boliger i rød zone: opkøb af boligen til handelspris på værdiniveauet før F-35, svarende til 100 procent værditabsdækning, med en værdiopgørelsesmetode svarende til en ekspropriationsmodel,
 - Boliger i gul zone: modtagelse af et kontantbeløb på kr. 70.000, svarende til en skønnet andel af boligens handelsværdi, opgjort efter samme princip som i rød zone, på mellem 5 og 10 procent.
- 6.12 Uanset den juridiske etikette, ”kompensation” - som skal forstås således, at der ikke påhviler staten nogen betalingsforpligtelse, men at samtlige betalinger alene hviler på en ”politisk velvilje” – så eksisterer der ikke et ”frit spil uden spilleregler”:

- 1) Det er jo indiskutabelt, at der foreligger samme årsagssammenhæng i begge zoner, nemlig støjgeneforøgelsen,
 - 2) Det er indiskutabelt, at der især i et grænseområde mellem rød og gul zone vil være en oplevelse af en ganske ensartet og lige stor støjgene, som det menneskelige øre ikke, og især ikke en fremtidig købes øren, kan høre forskel på med grænsedragningen på ned til 0,1 dB, og at værdipåvirkningen på to naboejendomme ("Pers og Pouls" ejendomme) vil være identisk,
 - 3) Det er indiskutabelt, at rød zone, trods den formelle tilbudsmodel, i stort set alt "ligner" en ekspropriation. Over halvdelen af bekendtgørelsens bestemmelser omhandler en ekspropriationslignende procedure med tvangsmæssige regler, som skal følges, hvis ejendommen ønskes overtaget. Det er opfattelsen, at det eneste formål med at anvende "kompensations-etiketten" i rød zone er at søge at undgå en afsmittende virkning fra en formel ekspropriation til en erstatningsmodel i gul zone. Noget sådant er imidlertid ikke et sagligt hensyn,
 - 4) Blandt sagkyndige ejendomsmæglere i området er det ligeledes indiskutabelt, at de nye kampfly med deres forøgede støjgener allerede har betydet en ikke-uvæsentlig påvirkning af såvel selve salgsmuligheden som salgsværdien af et betydeligt antal ejendomme i "nabolaget" til Flyvestationen, og dette ikke kun i rød zone. Det er ligeledes ret åbenbart, at denne værdinedgang er aftagende i et eller andet proportionelt forhold til afstanden til støjkilden.
 - 5) Det findes ligeledes at være uden for diskussion, at staten også ved uddelingen af "frivillige" betalinger og dermed forvaltningen af statens midler er bundet af nogle retlige grundprincipper, herunder af de offentligretlige principper om forbud mod forskelsbehandling og pligt ligebehandling af "det lige".
- 6.13 Der er indtil videre ansat en økonomisk skøn på 250 mio. kr. som prisen for Kompensationsmodellen. Det forekommer noget usandsynligt, at staten skulle anvender et så betragteligt beløb, såfremt der ikke var den mindste oplevelse fra ministeriets side af en retlig forpligtelse. Såfremt der ikke var den mindste opfattelse af en mulig erstatningsmæssig krænkelse. Så "løst" sidder statens midler normalt ikke.
- 6.14 Ved en gennemgang af forarbejderne til lovudkastet på dette punkt vil man kunne se, at der er en beskrivelse af de to modeller og disses indbyrdes forskelle. Men der indgår ikke nogen som helst begrundelse for eller forklaringen af den objektive forsvarlighed i en sådan voldsom forskelsbehandling. Årsagen hertil er indlysende: det kan ikke forklares og heller ikke forsvares.

6.15 Ministeren har udtalt, at man altid vil være nødt til at "trække en grænse". Dette bestrides ikke. Men der er en afgørende forskel på selve det at opstille nogle forskellige støjgrænser (som vel af borgerhensyn må trækkes med "blid hånd"), som så skal afgøre, om man er inden for eller uden for et nærmere defineret "støjgeneområde", og på, hvorledes man fastlægger virkningerne heraf. Ministeren sammenblander to helt forskellige temaer:

- 1) Man har politisk valgt to støjgrænser:
 - a. den nedre støjgrænse på 55dB i gennemsnitsstøj som afgrænsningen udadtil over for et defineret ikke-støjgeneområde. En sådan tankegang følger "naturens støjforløb",
 - b. to øvre støjgrænser på hhv. 80 dB og 100 dB som afgrænsning for at indtræde i hhv. gul zone og rød zone.

- 2) Men sådanne "støjgenedefinitioner" siger jo alene, at man som politiker her har besluttet, at der i disse områder bor nogle borgere, som – modsat alle andre borgere i landet – af samfundet er blevet udsat for noget, som overstiger, hvad de skal "finde sig i", og som samfundet derfor skal "forholde" sig til (efter min juridiske opfattelse er dette udtryk for en erkendelse af, at samfundet har påført disse borgere en forringelse af deres livssituation, som samfundet derfor skal finde en acceptabel "genoprettelsesmodel" for. Da årsagen jo ikke kan elimineres, er den naturlige løsning at vurdere en udligning af et herved påført værditab. Dette benævnes i almindelig sprogbrug normalt for en "erstatning"). Støjdefinitionerne – de opstillede "grænser" – siger jo ikke noget om, hvorledes disse særlige borgere så skal behandles. Dette må afgøres ud fra nogle objektive basiskriterier:
 - a. Politikernes løsningsmodel i den alvorligst ramte zone, rød zone, er et direkte opkøb ("kamufleret ekspropriation") til "F 16-priser", jf. afsnit 2.3, hvorved disse borgere får deres fulde formue med sig (denne pris består reelt af to elementer: den mistede handelsværdi som bolig + en eventuel restsalgsværdi som ejendom uden bolig, idet videresalgsrisikoen er flyttet over til staten),
 - b. Modellen for gul zone vil i en sådan situation – hvor skaden er betydelig, men dog på et niveau, hvor en beboelse fortsat skønnes i orden – naturligt være at finde frem til dels "F 16-værdien" dels den aktuelt mulige salgsværdi, og således at den eventuelle difference mellem disse to tal betales af staten til ejeren, som så fortsat har risikoen for at kunne opnå en – senere – salgspris svarende til restværdien. Som beskrevet neden for under afsnit 7 er dette værditabsproblem mest udtalt i en "underzone" op til rød zone.

6.15 Kompensationsmodellen indeholder desuden flere konkrete urimeligheder. En enkelt skal fremdrages, nemlig virkningen af reglen i Kompensationsbkg § 3, stk. 2, nr. 1. Her kræves det, at *"ejerens folkeregisteradresse på ejendommen og bor i den pågældende bolig"*. Dette betyder, at hverken arvingerne efter en afdød eller panthaverne efter en fraflyttet ejer kan anvende denne model. Med heraf følgende tab til følge.

Det forekommer, at de pågældende koncipister i ministeriet ikke har haft den tilstrækkelige indsigt eller erfaring. Det kan næppe være meningen, at sådanne to grupper skal stilles ringere end den oprindelige ejer. Således vil der kunne påvises flere uhensigtsmæssige virkninger af lovformuleringerne.

7 En løsningsmodel

- 7.1 Der er ikke nogen nødvendig tidsmæssig sammenhæng mellem anlægslovens vedtagelse og afklaringen af naboproblemstillingen.
- 7.2 Der indgår heller ikke i denne problemstilling noget element af forsvarsmæssig sikkerhed eller militær-strategiske hensyn, hvor der er behov for de særlige kompetencer, som er oparbejdet i Forsvarsministeriet og de militære enheder. Der forefindes derfor ikke sådanne særlige, oparbejdede kompetencer på dette specialområde i dette ministerium, som tilsiger, at dette er det mest hensigtsmæssige forvaltningsorgan at behandle sagen i.
- 7.3 Tværtimod findes det, at den foreliggende problemstilling ligger langt fra det særlige vidensgrundlag, som Forsvarsministeriet besidder som ressortmyndighed. Der har næppe tidligere været opstået en problemstilling af denne art og kompleksitet, som har skullet håndteres i dette ministerium. Der findes således ikke at være sådanne særlige, forvaltningsretlige hensyn, der tilsiger, at der er nogen nødvendighed eller hensigtsmæssighed i, at netop en sådan sag håndteres hos denne specialmyndighed. Dette kan man udlede af, at ministeriet selv har foreslået, at en betragtelig del af opgaveløsningen omkring rød zone henlægges til et ganske andet myndighedsområde, ekspropriationsmyndighederne. Tilsvarende løsningsmulighed ligger lige for i relation til den omstridte problemstilling i gul zone eller en del heraf.
- 7.4 Et andet forhold, der med tung vægt taler for at flytte dette opgaveområde ud af Forsvarsministeriet går på det rent habilitetsmæssige. Således som den samlede opgave fremtræder struktureret i dag, findes det, at der vil kunne rettes habilitetsmæssige indvendinger mod såvel Forsvarsministeren som ministeriets embedsmænd, således at befolkningen vil kunne få det – berettigede – indtryk, at der i flere henseender, ikke mindst de økonomiske, vil kunne forekomme interessekonflikter til skade for de involverede borgere, og som derfor vil kunne have påvirket såvel selve processen som den løsningsmodel, i sin helhed, som er blevet præsenteret på borgermøderne, og som nu foreligger i form af lovudkastet med tilhørende bekendtgørelser.

Det er et indtryk, som man kan høre, i udpræget grad gør sig gældende hos den lokale befolkning, og som også synes at kunne have været årsag til en række bekymrende forhold under processen samt en tilsvarende række uforståelige og uforklarlige såvel som uforklarede forhold i det udarbejde udkast, jf. bemærkningerne i de ovenstående afsnit. Den blotte mulighed for mistanke er skadelig.

Der er lovet åbenhed, gennemsigtighed og ordentlighed, herunder retssikkerhed. Ingen af disse løfter opleves opfyldt i en tilstrækkelig grad.

- 7.5 Idet der ikke findes at være hensyn til anlægslovens gennemførelse og dermed F-35 projektets vedtagelse og fremdrift, der taler herimod, medens tungvejende hensyn vejer for, skal det herved foreslås at flytte den fulde løsningskompetence ud af Forsvarsministeriet og tilbage til Folketinget. Dette vil indebære at udtage kapitel 4 af anlægslovudkastet og erstatte denne med en henvisning til, at Folketinget fastsætter de nærmere regler for, hvorledes håndteringen af støjgener i forhold til Flyvestationens naboer skal finde sted, herunder med en ophævelse af den tilknyttede bemyndigelsesregel i § 7, stk. 5, som udgør grundlaget for nabohåndteringen, således at anlægsloven gennemføres uden, at denne problemstilling er løst.
- 7.6 En løsningsmodel vil muliggøre en opfyldelse af de grundlæggende retssikkerhedsgarantier for naboerne samt fjerne nogle af de afgørende kritikpunkter mod både mod processen og den foreslåede kompensationsmodel.
- 7.7 En sådan løsningsmodel ville kunne indeholde følgende hovedelementer:
- 1) Nedsættelse af et samarbejdsudvalg, udpeget fx af Forsvarsudvalget, bestående af politikere, ejerrepræsentanter, ministerielle embedsmænd samt inddragelse af eksterne, uvildige og kyndige personer, eventuelt inddraget i flere tempi og til forskellige delopgaver, eventuelt i et parallelt forløb:
 - 2) Samarbejdsudvalget vil kunne have følgende formål:
 - a. At analysere og klarlægge støjgrundlaget og dermed zoneopdelingerne, i en rød zone, en gul zone og eventuelt også en orange zone, mellem rød og gul zone, på basis af støjmålinger, men med en individuelt vurderet, lokal zonetilpasning. En sådan klarlæggelse skal anvendes ikke kun her og nu, men også som grundlag for en mulig og konfliktfri, fremtidig regulering i tilfælde af ændrede forhold,
 - b. At få udarbejdet en relevant og dækkende juridisk analyse af støjproblemstillingen i relation til naboerne i de berørte områder (zoner), herunder til vurdering af, hvorvidt det vil være relevant at inddrage erstatningsretlige synspunkter. Udgørende det juridiske forberedelsesgrundlag for en så vidt mulig aftalebaseret løsning. Der tænkes herved opretholdt en "rød zone" med opkøbstilbud på ekspropriationsvilkår (men eventuelt reguleret i henhold til litra a), og tilsvarende en ydre gul zone, der afgrænser ud til det ikke-støjgenerede område (55 dB). Der tænkes herudover etableret en eventuel "orange" zone dækkende et område fra rød zone og et stykke ind i gul zone. Der kunne eventuelt herved tænkes ligeledes støjmålingsbaseret afgrænsning (en maksimalstøjgrænse). Således at der herved vil fremkomme tre zoner i alt. Afgrænsningstemaet for en sådan orange zone er dog ikke drøftet med beboerne. Der kan også tænkes andre afgrænsningsmetoder, måske med en åben mulighed for en vurderingsprocedure for hele den gule zone, eventuelt med en

kombination af en sådan orange zone og en vurderingsmulighed for restområdet af gul zone. Det skønnes dog, at der vil ske en "naturlig aftrapning" i den yderste del af zonen, hvor der måske ikke kan påvises et værditab foranlediget af F-35 projektet.

- c. Idegrundlaget er, at værditab i gul zone skal kunne kræves udlignet, og at man anvender samme vurderingsprocedure som i rød zone, blot med det tilpassede formål, ikke mindst i grænseområderne op til rød zone,
- d. At vurdere, hvorvidt der vil kunne findes en anden konfliktløsningsmodel, med en finansieringsløsning, end en langvarig domstolsmodel, fx i form tilbud om en særlig, hurtigt arbejdende voldgift, et sådant tilbud skal ikke udelukke i stedet at vælge en domstolsløsning,
- e. At tage stilling til en rådgiverløsning, fx som i Norge.

Med venlig hilsen

Bjarne L. Ditlevsen, jur. konsulent, cand.jur., Jur. konsulent, cand.jur.